

скончаватъ сичките желанїа на негова животъ, и наченѣватъ вѣчныте во адъ мѣченїа.

Каквото имаме на ума си да направиме въ смъртния часъ, дето ще го правиме тогика, некаго направиме сега. Не ни подобава да изгѣбваме време: Защо, въ секоя минута на часа може да бѣде скончаванїето на нашїа животъ. Колкото по много живѣеме, толкова по много близѣ пристѣпваме при смъртъта. Въ скончанїето на живота ни слѣдъ нѣждата ще оставиме тоа свѣтъ, и сичките свѣтовны добрини. Тогика прочее, кое изреченїе ще направиме за тѣхъ свѣтовныте работи; какъ щемъ да се исправиме; Да са совѣтѣваме сега съ съ смъртъта: защото добръ совѣтникъ е тѣ и да не се боиме, чи ще ны прельсти или излъже. Нїе до когато живѣеме, тѣхъ свѣтовныте благополучїа и мечтанїа ны помрачаватъ, прельщаватъ и измамватъ: Но въ времето на смъртъта се являватъ чисти и истинны вещи. Сега човекъ похотѣлъ или се распалава, и желае всако благополучїе, и свѣтовна слава: Но тогика ще презрѣ и тоа свѣтъ, и сичкото щото е въ него. Кое ни подобава повече да вѣрѣваме, тоа ли свѣтъ; или челоука дето умира; Горко на тогова, който вѣрѣва повече тоа свѣтъ! Защото, въ неговото скончанїе ще мѣ се яви тоа свѣтъ нищо: И това е найлошава, защото неже да има време тогика за да се покае, и да извѣгне отъ свѣтовната сѣта, колато мѣ направи измама на тоа свѣтъ.